



בבית המשפט העליון

דנג"ץ 7491/19

דנג"ץ 7506/19

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
 כבוד השופט ע' פוגלמן
 כבוד השופט נ' סולברג
 כבוד השופט ג' קרא
 כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקש בדנג"ץ 7491/19: יצחק נאור

המבקשים בדנג"ץ 7506/19: 1. היועץ המשפטי לממשלה
 2. המחלקה לחקירות שוטרים

נ ג ד

המשיבים בדנג"ץ 7491/19: 1. ראפת אמארה חמדאן
 2. היועץ המשפטי לממשלה
 3. המחלקה לחקירות שוטרים
 4. אהוד חן
 5. בן לוי
 6. אבי גולדנברג
 7. ירון שוסטר

המשיבים בדנג"ץ 7506/19: 1. ראפת אמארה חמדאן
 2. נאור יצחק
 3. אהוד חן
 4. בן לוי
 5. אבי גולדנברג
 6. ירון שוסטר

בקשות לדיון נוסף בפסק דינו של בית המשפט העליון
 בבג"ץ 4845/17 חמדאן נ' היועץ המשפטי לממשלה אשר
 ניתן ביום 28.10.2019 על ידי כב' השופטים נ' סולברג, ג'
 קרא ו-ע' גרוסקופף

תאריך הישיבה: י"ד בתמוז התש"ף 6.7.2020

בשם המבקש בדנג"ץ 7491/19: עו"ד עפר ברטל; עו"ד זאב ניר; עו"ד דב גלעד
 כהן; עו"ד חן יסמן

בשם המבקשים בדנג"ץ 7506/19: עו"ד יונתן ברמן; עו"ד איתמר גלבפיש

בשם המשיב 1 בדנג"ץ 7491/19

ובדנג"ץ 7506/19: עו"ד אביגדור פלדמן

פסק דין

השופט נ' הנדל:

1. בבג"ץ 4845/17 חמדאן נ' היועץ המשפטי לממשלה (28.10.2019) (להלן: פסק הדין) הוחלט, בדעת רוב (השופטים ג' קרא ו-ע' גרוסקופף, כנגד דעתו החולקת של השופט נ' סולברג) להורות ליועץ המשפטי לממשלה "להעמיד לדין את השוטר היורה [יצחק נאור] בגין הירי שגרם למותו של חיר [חמדאן] ז"ל" (פסקה 25 לפסק הדין של השופט גרוסקופף). על כך הוגשו שתי בקשות לעריכת דיון נוסף – בקשה מטעם השוטר נאור ובקשה מטעם היועץ המשפטי לממשלה. כב' הנשיאה א' חיות החליטה על קיום דיון נוסף, התחום לשאלה האם ניתן להורות על הגשת כתב אישום נגד אדם שלא נחקר באזהרה. במובן זה, ובנסיבות המקרה שלפנינו, עולה כי הדיון הנוסף מתרכז בשאלה מה השלב הבא בתיק הקונקרטי, בעקבות פסילת החלטת היועץ המשפטי לממשלה שלא להעמיד את השוטר נאור לדין. להשלמת התמונה יובהר כי שאלה זו לא עמדה במרכז הכרעת שופטי הרוב בפסק הדין, ולא התחדדו בה השלכות אי חקירתו של השוטר נאור תחת אזהרה. עוד יובהר כי המדינה לא הסתמכה על עניין זה במסגרת טיעוניה. השופט סולברג עמד על הצורך בחקירה תחת אזהרה לפני הגשת כתב אישום (ראו פסקה 41 לחוות דעתו). עתה מסכימים הצדדים כי השלב הנכון הוא להשלים את החקירה, לרבות חקירת השוטר נאור תחת אזהרה.

2. אכן, הכלל הוא כי על מנת לקיים הליך הוגן נגד נאשם, חובה לחקור אותו תחת אזהרה טרם הגשת כתב אישום נגדו. כך פרט לחריגים, למשל סדרי דין מיוחדים הקבועים בחוק, כגון עבירת תעבורה שהיא עבירה של ברירת משפט לפי סעיף 228 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. הצדדים כולם הסכימו כי בנסיבות מקרה זה, נכון כי השוטר נאור ייחקר באזהרה וכי אין להגיש נגדו כתב אישום בלא חקירה כזו.

3. בהתאם, מתקבלת בזאת הבקשה לדיון נוסף. אנו נותנים צו מוחלט, לפיו תחת אשר נקבע בפסק הדין – השוטר נאור יוזמן לחקירה תחת אזהרה. בעקבות החקירה יהיה היועץ המשפטי לממשלה רשאי, ככל שיידרש, להורות על עריכת חקירה משלימה. בתום החקירה המשלימה יוחלט האם להעמיד את השוטר נאור לדין, אך זאת בשים לב לאמור בפסק הדין ביחס להחלטתו של היועץ המשפטי לממשלה, בהינתן התשתית העובדתית שעמדה לפניו באותה עת.

4. אחרון, נדגיש כי בנסיבות העניין יש לתת עדיפות להשלמת האמור בסעיף 3 בהקדם.

בנסיבות העניין אין צו להוצאות.

ש ו פ ט

השופט ע' פוגלמן:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופט ג' קרא:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופט ע' גרוסקופף:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופט נ' סולברג:

אכן, דינה של הבקשה לדיון נוסף – להתקבל, כמוסכם על-ידי הצדדים מזה ומזה, וכמתחייב מן הדין.

המשפט שהוסיף חברי, השופט נ' הנדל, בסיפא לסעיף 3 – "אך זאת בשים לב לאמור בפסק הדין ביחס להחלטתו של היועץ המשפטי לממשלה, בהינתן התשתית העובדתית שעמדה לפניו באותה עת" – חורג מן השאלה שאליה תחמה הנשיאה א' חיות את הדיון הנוסף; וכל המוסיף – גורע. התוספת הזאת פוגמת בתיקון שאנו מבקשים לעשות עתה, בעקבות השגיאה שנפלה בפסק הדין מושא הדיון הנוסף, ומכניסה שוב, ב'דלת האחורית' רשמים וממצאי מהימנות שנקבעו שם בדעת הרוב. ומה הועלנו בקבלת הדיון הנוסף? חקירה הוגנת ומשפט צדק מחייבים שלא להפוך את היוצרות: לא להעלות תחילה, לפני שחשוד נחקר באזהרה, "שאלות ותהיות לגבי אמינותו של השוטר היורה כמו גם לגבי אמינותו של המשיב 5", לא לקבוע תחילה שיש סתירות בין הסרטון לבין גרסה שניתנה, ולא בין גרסה כזו לגרסה אחרת; לבטח לא לקבוע ש"בוצעה עבירה" (פסקה 42 לחוות דעתי בפסק הדין מושא הדיון הנוסף). איננו שולחים עתה את השוטר לחקירה באזהרה על מנת שתעשה כ'מצוות אנשים מלומדה', כדי לצאת ידי חובה, כשדעתם של שניים משופטי בית משפט זה 'מרחפת' על פני תיק החקירה. לא תיקון 'טכני' אנחנו מבקשים לעשות לתקלה שנפלה, אלא תיקון מהותי, על מנת לרדת לחקר האמת.

ש ו פ ט

הוחלט פה אחד כאמור בפסקה 3 לחוות דעתו של השופט הנדל, זולת הסתייגותו של השופט סולברג מן הסייג שבסיפא, החל מן המילים "אך זאת בשים לב".

ניתן היום, כ"ה בחשון התשפ"א (12.11.2020).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט